

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียหายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียหาย และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียหายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้แก่กรมสรรพากร และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พัฒนากระบวนการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อให้ผู้เสียหายมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามากขึ้นซึ่งจะนำไปสู่การมีฐานภาษีเพิ่มขึ้นและจัดเก็บภาษีได้อย่างทั่วถึง

การรวบรวมข้อมูลได้มาจากการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 ราย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยจะจำแนกผลการศึกษาดังออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ การบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางความถี่ร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ การบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางความถี่ร้อยละ

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นผลการศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้สถิติความถี่ร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตาราง

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาจากแบบจำลองโลจิส (Logit Model)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียหายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการใช้แบบจำลองโลจิส

โดยเทคนิค วิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates: MLE) และเทคนิควิเคราะห์โดยวิธี Marginal effects

รายละเอียดของการอภิปรายผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 เพศ

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และเป็นเพศหญิงจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ทั้งนี้เป็นเพราะ การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้น กฎหมายกำหนดให้เงินได้ของภรรยา ยกเว้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง ต้องนำมารวมคำนวณกับเงินได้ของสามี ดังนั้น จึงทำให้ผู้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจึงเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	151	60.4
หญิง	99	39.6
รวม	250	100

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.2 อายุ

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน โดยที่ช่วงของอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 ช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 ช่วงอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.4 ช่วงอายุต่ำกว่า 21 ปี มีน้อยที่สุดจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตาราง 4.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	11	4.4
21-30 ปี	49	19.6
31-40 ปี	73	29.2
41-50 ปี	66	26.4
51-60 ปี	30	12.0
มากกว่า 60 ปี	21	8.4
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.1.3 ระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแยกได้ดังนี้ เริ่มจากจำนวนที่มีมากที่สุด คือ ระดับปริญญาตรี มีจำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา มีจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.4 ระดับมัธยมศึกษาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 14 ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.8 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 จากข้อมูล จะเห็นว่าระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีและระดับอนุปริญญา ดังนั้น คำตอบที่ได้จากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม น่าจะมีความเชื่อถือได้สูง และสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้

ตาราง 4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	27	10.8
มัธยมศึกษา/ปวช.	35	14.0
อนุปริญญา/ปวส.	71	28.4
ปริญญาตรี	92	36.8
สูงกว่าปริญญาตรี	25	10.0
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.1.4 อาชีพ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจ จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมา เป็นลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.6

ตาราง 4.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	38	15.2
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	59	23.6
เจ้าของธุรกิจ	124	49.6
อื่นๆ	29	11.6
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.1.5 รายได้

จากตารางที่ 4.5 แสดงถึงรายได้ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งกระจายกันออกไป ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน อยู่ในระดับ 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คือรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 รายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8 รายได้ต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.4 รายได้ต่อเดือน 40,001 - 50,000 บาท มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.4 และน้อยที่สุดคือผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตาราง 4.5 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	59	23.6
10,001 - 20,000 บาท	103	41.2
20,001 - 30,000 บาท	37	14.8
30,001 - 40,000 บาท	26	10.4
40,001 - 50,000 บาท	16	6.4
มากกว่า 50,000 บาท	9	3.6
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.1.6 สถานภาพสมรส

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแยกได้ดังนี้ เริ่มจากจำนวนที่มากที่สุด คือ สมรสและมีบุตรแล้ว มีจำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาได้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 32 สมรสแล้วแต่ยังไม่มียุติกร มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 16 และเป็นหม้ายมีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.2

ตาราง 4.6 สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สถานภาพสมรส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	80	32.0
สมรส มีบุตรแล้ว	102	40.8
สมรส ยังไม่มีบุตร	40	16.0
หม้าย	28	11.2
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.1.7 จำนวนสมาชิกในครอบครัว

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าจำนวนสมาชิกของครอบครัวผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งกระจายกันออกไป ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิก 4 คน มีจำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.8 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คน จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.4 และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8

ตาราง 4.7 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จำนวนสมาชิก	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1 คน	17	6.8
2 คน	33	13.2
3 คน	57	22.8
4 คน	68	27.2
5 คน	54	21.6
มากกว่า 5 คน	21	8.4
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.2.1 จำนวนปีที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงจำนวนปีที่เคยเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งส่วนใหญ่เคยเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้วระหว่าง 1-10 ปี มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมา คือ ช่วงระหว่าง 11-20 ปี มีจำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.2 ช่วงระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.4 ช่วงระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.4 ส่วนผู้ที่เคยเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้วมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตาราง 4.8 จำนวนปีที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จำนวนปี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1-10 ปี	84	33.6
11-20 ปี	68	27.2
21-30 ปี	51	20.4
31-40 ปี	36	14.4
มากกว่า40 ปี	11	4.4
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.2 ระยะทางจากบ้านมายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นถึงระยะทางจากบ้านของผู้ตอบแบบสอบถาม มายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี บ้านผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ห่างจากสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีระยะทางในช่วง มากกว่า 2 กิโลเมตร ถึง 4 กิโลเมตร มีจำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาระยะทางในช่วง มากกว่า 6 กิโลเมตร มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.8 ระยะทางในช่วง มากกว่า 4 กิโลเมตร ถึง 6 กิโลเมตร มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 และระยะทางในช่วง ไม่เกิน 2 กิโลเมตร มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6

ตาราง 4.9 ระยะทางจากบ้านมายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ระยะทาง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2 กิโลเมตร	49	19.6
มากกว่า 2 กิโลเมตร - 4 กิโลเมตร	78	31.2
มากกว่า 4 กิโลเมตร - 6 กิโลเมตร	61	24.4
มากกว่า 6 กิโลเมตร	62	24.8
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.3 ระยะทางจากที่ทำงาน มายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นถึงระยะทางจากสถานที่ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม มายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี สถานที่ทำงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ห่างจาก สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีระยะทางในช่วง มากกว่า 2 กิโลเมตร ถึง 4 กิโลเมตร มีจำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา ระยะทางในช่วง มากกว่า 4 กิโลเมตร ถึง 6 กิโลเมตร มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.6 ระยะทางในช่วง 6 กิโลเมตร มีจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.4 และระยะทางในช่วง ไม่เกิน 2 กิโลเมตร มีจำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8

ตาราง 4.10 ระยะทางจากที่ทำงาน มายังสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ระยะทาง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2 กิโลเมตร	47	18.8
มากกว่า 2 กิโลเมตร - 4 กิโลเมตร	83	33.2
มากกว่า 4 กิโลเมตร - 6 กิโลเมตร	64	25.6
มากกว่า 6 กิโลเมตร	56	22.4
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.4 ชนิดของแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี โดยใช้แบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.6 ส่วน ผู้ที่ใช้แบบ ภ.ง.ด. 91 มีจำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.4

ตาราง 4.11 ชนิดของแบบแสดงรายการที่ใช้ยื่นเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี 2546

แบบแสดงรายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ภ.ง.ด. 90	169	67.6
ภ.ง.ด. 91	81	32.4
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.5 การขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี จำนวน 188 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.2 ส่วนผู้ที่เคยขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามี จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.8

ตาราง 4.12 จำนวนของผู้เสียภาษีที่เคยขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การขอคืนเงินภาษี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	62	24.8
ไม่เคย	188	75.2
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.6 การถูกประเมินหรือเรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยถูกประเมินหรือเรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม จำนวน 209 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.6 ส่วนผู้ที่เคยถูกประเมินหรือเรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.4

ตาราง 4.13 จำนวนของผู้เสียภาษีที่เคยถูกประเมินหรือเรียกเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติม

การถูกประเมินภาษี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	41	16.4
ไม่เคย	209	83.6
รวม	250	100

แหล่งที่มา: จากการสำรวจ

4.2.7 การใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากร

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (e-revenue) ของกรมสรรพากร จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.8 และเคยใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (e-revenue) ของกรมสรรพากร จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.2

ตาราง 4.14 จำนวนผู้เสียภาษีที่เคยใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากร

การใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	73	29.2
ไม่เคย	177	70.8
รวม	250	100

แหล่งที่มา: จากการสำรวจ

4.2.8 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วยตนเอง จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.4 และผู้เสียภาษีที่ให้ผู้อื่นยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแทน มีจำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.6

ตาราง 4.15 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การยื่นแบบแสดงรายการ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยื่นด้วยตนเอง	181	72.4
ให้ผู้อื่นยื่นแทน	69	27.6
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2.9 ประเภทของเงินได้

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินได้ที่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประเภทเงินได้จากการประกอบธุรกิจอื่นๆ จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ ประเภทเงินได้จากเงินเดือนหรือค่าจ้าง จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 27 เงินได้จากการประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 เงินได้จากค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนจากการรับทำงานให้ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 เงินได้จากค่าเช่า จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7 เงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.3 เงินได้จากค่าลิขสิทธิ์/ค่าสิทธิต่างๆ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 เงินได้จากดอกเบี้ย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตาราง 4.16 ประเภทของเงินได้ที่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ประเภท	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เงินเดือน/ค่าจ้าง	81	27.0
ค่านายหน้า/ค่าตอบแทนจากการรับทำงานให้	30	10.0
ค่าลิขสิทธิ์/ค่าสิทธิต่างๆ	12	4.0
ดอกเบี้ย	10	3.3
เงินปันผล/เงินส่วนแบ่งของกำไร	19	6.3
ค่าเช่า	26	8.7
เงินได้จากการประกอบอาชีพอิสระ	32	10.7
ธุรกิจอื่นๆ	90	30.0
รวม	300	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 74 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีจำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 26

ตาราง 4.17 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความรู้ความเข้าใจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เข้าใจ	65	26
ไม่เข้าใจ	185	74
รวม	250	100

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายร้อยละ 28.5 (43 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 71.5 (108 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงร้อยละ 22.2 (22 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 77.8 (77 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.18 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามเพศ

เพศ	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	43	28.5	108	71.5
หญิง	22	22.2	77	77.8

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอายุ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ร้อยละ 9.1 (1 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 90.9 (10 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 51.0 (25 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 49 (24 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 28.8 (21 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 71.2 (52 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 19.7 (13 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 80.3 (53 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 13.3 (4 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 86.7 (26 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 4.8 (1 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 95.2 (20 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.19 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอายุ

อายุ	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	1	9.1	10	90.9
21-30 ปี	25	51.0	24	49.0
31-40 ปี	21	28.8	52	71.2
41-50 ปี	13	19.7	53	80.3
51-60 ปี	4	13.3	26	86.7
มากกว่า 60 ปี	1	4.8	20	95.2

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามการศึกษา

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 14.8(4 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 85.2 (23 ราย) ไม่มี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 14.3 (5 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 85.7 (30 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับ อนุปริญญา ร้อยละ 21.1 (15 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 78.9 (56 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่จบ การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 29.3 (27 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา ร้อยละ 70.7 (65 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบ แบบสอบถามที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 56 (14 ราย) มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 44 (11 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.20 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	4	14.8	23	85.2
มัธยมศึกษา/ปวช.	5	14.3	30	85.7
อนุปริญญา/ปวส.	15	21.1	56	78.9
ปริญญาตรี	27	29.3	65	70.7
สูงกว่าปริญญาตรี	14	56.0	11	44.0

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 71.1 (27 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 28.9 (11 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นลูกจ้าง หรือ พนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 20.3 (12 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 79.7 (47 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเจ้าของธุรกิจร้อยละ 13.7 (17 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 86.3 (107 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบอาชีพอื่นๆร้อยละ 38.1 (9 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 40 (20 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.21 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	71.1	11	28.9
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	12	20.3	47	79.7
เจ้าของธุรกิจ	17	13.7	107	86.3
อื่นๆ	9	38.1	20	40.0

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.6 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามจำนวนปีที่เคยยื่นแบบ แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้ว 1 - 10 ปี ร้อยละ 25 (21 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 75 (63 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้ว 11 - 20 ปี ร้อยละ 29.4 (20 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 70.6 (48 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้ว 21 - 30 ปี ร้อยละ 25.5 (13 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 74.5 (38 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาแล้ว 31 - 40 ปี ร้อยละ 27.8 (10 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 72.2 (26 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้วมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 9.1 (1 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 90.9 (10 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.22 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามจำนวนปีที่เคยยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จำนวนปี	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1-10 ปี	21	25.0	63	75.0
11-20 ปี	20	29.4	48	70.6
21-30 ปี	13	25.5	38	74.5
31-40 ปี	10	27.8	26	72.2
มากกว่า 40 ปี	1	9.1	10	90.9

ที่มา: จากการสำรวจ

4.3.7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามแบบแสดงรายการภาษี

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้แบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.90 ร้อยละ 17.8 (30 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 82.2 (139 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้แบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.91 ร้อยละ 43.2 (35 ราย) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 56.8 (46 ราย) ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตาราง 4.23 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำแนกตามแบบแสดงรายการภาษี

แบบแสดงรายการ	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ภ.ง.ด.90	30	17.8	139	82.2
ภ.ง.ด.91	35	43.2	46	56.8

ที่มา: จากการสำรวจ

4.4 ผลการศึกษาจากแบบจำลองโลจิส (Logit Model)

4.4.1 ผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิส (Logit Model) ในสมการที่ 4.1 นั้น ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาในหลายๆ รูปแบบสมการ ตามตารางที่ 4.24 – ตารางที่ 4.31 ซึ่งผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

สมการที่ 1 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) และปัจจัยด้านความพึงพอใจในความเร็วของการให้บริการ (S2) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ค่าสัมประสิทธิ์ของ ปัจจัยทางด้านความ

พึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการมีค่าเป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หากผู้เสียหาย มีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.13 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 13 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ (Ceteris Paribus) แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ หรือ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 42 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

สมการที่ 2 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ไว้ และเพิ่มปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) จำนวนปีในการศึกษา (EDU) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความรวดเร็วของการให้บริการ และปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือ ถ้าผู้เสียหายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัวนั้น สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นลบ และมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ถ้าผู้เสียหายมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านจำนวนปีในการศึกษา ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.31 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 31 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 37 ถ้าผู้เสียหายมีความ

พึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 42 หากผู้เสียหายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ แต่ถ้าผู้เสียหายมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะลดลง ร้อยละ 17 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และจำนวนปีในการศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 3 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียหายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ พบว่าปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% ถ้าหากว่าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีเครื่องหมายเป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือ ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจทางด้านความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.15 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 15 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 42 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21 ถ้าผู้เสียหายมี

ความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

สมการที่ 4 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ไว้ และเพิ่มปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) มาทดสอบว่า มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียหายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ มีเครื่องหมายเป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจทางด้านความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.16 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 16 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่

$\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

สมการที่ 5 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ไว้ และเพิ่มปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ (S5) พบว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ ในการให้บริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90% ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจทางด้านความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.16 ซึ่งเท่ากับค่า McFadden R^2 ในสมการที่ 4

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่

$\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 6 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ไว้ และเพิ่มปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) จำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) และการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร (ERD) เข้ามาในสมการ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นลบ และมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านการใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากรนั้น ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.35 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 35 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16 หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 22 หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 45 หากผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ แต่ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะลดลง ร้อยละ 17 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 7 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ (S5) และปัจจัยทางด้าน ความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้าน ความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แต่ปัจจัยทางด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.41 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 41 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 24 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23 หากผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับ

นัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 74 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีโดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 8 ได้คงปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) และปัจจัยทางด้าน ความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ไว้ แล้วเพิ่มปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) และ อายุ (AGE) เข้ามาในสมการ พบว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี และปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกเช่นกัน แต่มีระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ ส่วนปัจจัยทางด้านอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.46 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 46 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23 หากผู้เสียหายมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 79 ถ้าผู้เสียหายมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีโดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียหายจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 หากผู้เสียหายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านอายุไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 9 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) จำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) รายได้ (INC) การเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร (ERD) มาทดสอบว่ามีผลต่อ ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ ปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว และปัจจัยทางด้านรายได้ สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นลบ และมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ หมายความว่า ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ลดลง หรือ ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนรายได้มาก ก็จะมีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ส่วนปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และ การเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.70 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 70 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 22 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 51 หากผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ แต่ถ้า ผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะลดลง ร้อยละ 20 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ และถ้าผู้เสียภาษีมีรายได้มาก โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะลดลง ร้อยละ 0.008 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 10 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัย มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยที่ ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ มีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.55 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 55 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 29 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 55 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีโดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 36 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 52 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 11 ได้นำ ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ (S8) และเพิ่มปัจจัยทางการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร (ERD) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ พบว่า การเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยที่เหลือทั้ง 5 ปัจจัย ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.55 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 55 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 56 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 53 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 12 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ (S8) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยที่เหลือทั้ง 5 ปัจจัย ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.56 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบาย ตัวแปรตามได้ร้อยละ 56 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 56 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 13 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ (S8) ความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ (S9) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจใน

ความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.56 เท่ากันกับ ค่า McFadden R^2 ของสมการที่ 12

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 57 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีโดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 51 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 14 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการ

จัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) แล้วได้ตัดปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ (S9) ออก และเพิ่มปัจจัยทางด้านจำนวนปีการศึกษา (EDU) และอายุ (AGE) เข้ามาในสมการผลปรากฏว่า ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ จำนวนปีการศึกษา และอายุ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.56 เท่ากันกับ ค่า McFadden R^2 ของสมการที่ 13

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 32 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 19 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 58 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 51 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ จำนวนปีการศึกษา และอายุ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 15 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ (S9) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ (S10) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.56

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 58 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 52 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ความพึงพอใจใน

มารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ ความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 16 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ (S10) ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.59

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 29 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31

ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 49 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 42 ถ้าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 17 ได้คงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ (S10) ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) แล้วคงปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ออก ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการอื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.59 เท่ากันกับค่า McFadden R^2 ของสมการที่ 16

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมี

ความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 30 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 59 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีโดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 43 ถ้าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 18 ได้นำปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ (S2) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ (S8) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ (S9) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ (S10) ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ

ในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.65

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษี จะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 22 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 75 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50 ถ้าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ แต่ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากขึ้นแล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะลดลง ร้อยละ 21 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนจากรัฐ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 19 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ (S1) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (S3) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ (S4) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ (S5) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ (S8) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ (S9) ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (KNL) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) และปัจจัยทางด้านการใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร (ERD) มาทดสอบว่ามีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่างมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ และเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการยื่นแบบ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีโดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.68

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 47 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 24 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 60 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 45 ถ้าผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 24 ถ้าผู้เสียภาษีเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ แต่ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก จะมีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 23 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้าน

ความพึงพอใจในด้านสถานที่รับบริการขึ้นแบบ และปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษี โดยยึดหยุ่นตามภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการที่ 20 ได้นำปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี (S6) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (S7) ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ (S8) จำนวนสมาชิกในครอบครัว (FAM) รายได้ (INC) การเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร (ERD) มาทดสอบว่ามีผลต่อ ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผลปรากฏว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว และปัจจัยทางด้านรายได้ สัมประสิทธิ์มีเครื่องหมายเป็นลบ และมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ ปัจจัยทางด้านการเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ สมการนี้ได้ค่า McFadden R^2 เท่ากับ 0.80 หมายความว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการนี้ สามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 80 ที่เหลือเกิดจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในสมการ จะเห็นได้ว่าสมการนี้ได้ให้ค่า McFadden R^2 มากกว่าทุกสมการที่ได้กล่าวมาแล้ว

ส่วนวิธี Marginal effects จะพบว่า ถ้าสมมุติให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่แล้ว โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 49 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 48 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 64 ถ้าผู้เสียภาษีมีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ โอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39 ถ้าผู้เสียภาษีเคยใช้ Internet e-revenue ของกรมสรรพากร โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.1$ แต่ถ้าผู้เสียภาษีมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 26 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ และถ้าผู้เสียภาษีมีรายได้มาก มีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 0.007 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$

ตาราง 4.24 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) โดยวิธีการ Maximum Likelihood สมการที่ 1 - สมการที่ 5

ตัวแปร	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5
Constant	-0.81*** [0.0005]	2.02*** [0.0057]	-1.37*** [0.0000]	-1.66*** [0.0000]	-1.80*** [0.0000]
S1	0.48* [0.0874]	0.51 [0.1144]	0.50* [0.0766]	0.56* [0.5120]	0.56* [0.0541]
S2	1.70*** [0.0000]	1.50*** [0.0000]	1.70*** [0.0000]	1.58*** [0.0000]	1.59*** [0.0000]
S3			0.84*** [0.0049]	0.92*** [0.0026]	0.94*** [0.0022]
S4				0.58* [0.0509]	0.56* [0.0643]
S5					0.27 [0.3401]
S6					
S7					
S8					
S9					
S10					
KNL		1.74*** [0.0001]			
EDU		-0.03 [0.4268]			
FAM		-0.69*** [0.0000]			
INC					
ERD					
AGE					
Log Likelihood	-150.74	-118.58	-146.69	-144.78	-144.32
McFadden R²	0.13	0.31	0.15	0.16	0.16

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.25 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Marginal effects สมการที่ 1 - สมการที่ 5

ตัวแปร	สมการที่ 1	สมการที่ 2	สมการที่ 3	สมการที่ 4	สมการที่ 5
Constant	-0.20*** [0.0007]	0.49*** [0.0050]	-0.34*** [0.0000]	-0.41*** [0.0000]	-0.44*** [0.0000]
S1	0.12* [0.0873]	0.12 [0.1143]	0.12* [0.0766]	0.14* [0.0511]	0.14* [0.0540]
S2	0.42*** [0.0000]	0.37*** [0.0000]	0.42*** [0.0000]	0.39*** [0.0000]	0.39*** [0.0000]
S3			0.21*** [0.0050]	0.23*** [0.0026]	0.23*** [0.0022]
S4				0.14* [0.0507]	0.14* [0.0641]
S5					0.07 [0.3400]
S6					
S7					
S8					
S9					
S10					
KNL		0.42*** [0.0001]			
EDU		-0.008 [0.4266]			
FAM		-0.17*** [0.0000]			
INC					
ERD					
AGE					

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.26 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Maximum Likelihood สมการที่ 6 - สมการที่ 10

ตัวแปร	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10
Constant	0.65 [0.2958]	-3.65*** [0.0000]	-3.38*** [0.0001]	7.45*** [0.0000]	-4.63*** [0.0000]
S1	0.64* [0.0587]	0.61* [0.0909]		0.82 [0.1118]	0.40 [0.3310]
S2	1.27*** [0.0002]	1.44*** [0.0001]	1.14*** [0.0037]	1.47*** [0.0060]	1.36*** [0.0017]
S3	0.95*** [0.0090]	1.00*** [0.0084]	1.05*** [0.0092]		1.19*** [0.0089]
S4	0.91*** [0.0100]	0.93** [0.0175]	0.96** [0.0189]	0.92* [0.0921]	
S5		0.39			0.51
S6		3.02*** [0.0000]	3.23*** [0.0000]		2.26*** [0.0000]
S7					1.49*** [0.0004]
S8					2.13*** [0.0000]
S9					
S10					
KNL	1.83*** [0.0001]		2.06*** [0.0000]	2.13*** [0.0061]	
EDU					
FAM	-0.72*** [0.0000]			-0.84*** [0.0000]	
INC				-0.0003*** [0.0000]	
ERD	0.15 [0.6679]			0.19 [0.7240]	
AGE			-0.007 [0.6585]		
Log Likelihood	-112.51	-101.51	-92.83	-52.37	-77.20
McFadden R²	0.35	0.41	0.46	0.70	0.55

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.27 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Marginal effects สมการที่ 6 - สมการที่ 10

ตัวแปร	สมการที่ 6	สมการที่ 7	สมการที่ 8	สมการที่ 9	สมการที่ 10
Constant	0.16 [0.2924]	-0.89*** [0.0000]	-0.83*** [0.0001]	1.80*** [0.0000]	-1.12*** [0.0000]
S1	0.16* [0.0582]	0.15* [0.0904]		0.2 [0.1171]	0.10 [0.3305]
S2	0.31*** [0.0002]	0.35*** [0.0001]	0.28*** [0.0035]	0.35*** [0.0076]	0.33*** [0.0015]
S3	0.23*** [0.0091]	0.24*** [0.0084]	0.26*** [0.0094]		0.29*** [0.0084]
S4	0.22*** [0.0097]	0.23** [0.0172]	0.23** [0.0183]	0.22* [0.0949]	
S5		0.10 [0.2762]			0.12 [0.2266]
S6		0.74*** [0.0000]	0.79*** [0.0000]		0.55*** [0.0000]
S7					0.36*** [0.0004]
S8					0.52*** [0.0000]
S9					
S10					
KNL	0.45*** [0.0001]		0.50*** [0.0000]	0.51*** [0.0090]	
EDU					
FAM	-0.17*** [0.0000]			-0.20*** [0.0001]	
INC				-0.00008*** [0.0000]	
ERD	0.04 [0.6683]			0.04 [0.7227]	
AGE			-0.002 [0.6581]		

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.28 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Maximum Likelihood สมการที่ 11 - สมการที่ 15

ตัวแปร	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15
Constant	-4.45*** [0.0000]	-4.70*** [0.0000]	-4.96*** [0.0000]	-3.38** [0.0103]	-5.28*** [0.0000]
S1		0.51 [0.2281]	0.47 [0.2705]	0.53 [0.2208]	0.59 [0.1793]
S2	1.35*** [0.0015]	1.28*** [0.0034]	1.23*** [0.0054]	1.33*** [0.0027]	1.28*** [0.0039]
S3	1.23*** [0.0076]	1.24*** [0.0075]	1.24*** [0.0075]	1.25*** [0.0078]	1.26*** [0.0074]
S4		0.70 [0.1223]	0.63 [0.1725]	0.78* [0.0914]	0.74 [0.1104]
S5			0.38 [0.3763]		
S6	2.29*** [0.0000]	2.33*** [0.0000]	2.36*** [0.0000]	2.39*** [0.0000]	2.40*** [0.0000]
S7	1.55*** [0.0002]	1.45*** [0.0007]	1.38*** [0.0017]	1.44*** [0.0008]	1.39*** [0.0015]
S8	2.19*** [0.0000]	2.07*** [0.0000]	2.10*** [0.0000]	2.11*** [0.0000]	2.17*** [0.0000]
S9			0.34 [0.4486]		0.37 [0.4082]
S10					0.64 [0.1433]
KNL					
EDU				-0.02 [0.7222]	
FAM					
INC					
ERD	0.62 [0.1967]				
AGE				-0.028 [0.1035]	
Log Likelihood	-77.56	-76.72	-75.98	-75.36	-75.27
McFadden R²	0.55	0.56	0.56	0.56	0.56

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.29 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Marginal effects สมการที่ 11 - สมการที่ 15

ตัวแปร	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15
Constant	-1.08*** [0.0000]	-1.14*** [0.0000]	-1.20*** [0.0000]	-0.81** [0.0120]	-1.28*** [0.0000]
S1		0.12 [0.2271]	0.11 [0.2694]	0.13 [0.2198]	0.14 [0.1782]
S2	0.33*** [0.0014]	0.31*** [0.0031]	0.30*** [0.0050]	0.32*** [0.0025]	0.31*** [0.0036]
S3	0.30*** [0.0072]	0.30*** [0.0070]	0.30*** [0.0069]	0.30*** [0.0073]	0.30*** [0.0070]
S4		0.17 [0.1202]	0.15 [0.1704]	0.19* [0.0891]	0.18 [0.1080]
S5			0.09 [0.3759]		
S6	0.56*** [0.0000]	0.56*** [0.0000]	0.57*** [0.0000]	0.58*** [0.0000]	0.58*** [0.0000]
S7	0.38*** [0.0002]	0.35*** [0.0007]	0.33*** [0.0017]	0.35*** [0.0009]	0.34*** [0.0016]
S8	0.53*** [0.0000]	0.50*** [0.0000]	0.51*** [0.0000]	0.51*** [0.0000]	0.52*** [0.0000]
S9			0.08 [0.4488]		0.09 [0.4085]
S10					0.15 [0.1431]
KNL					
EDU				-0.005 [0.7226]	
FAM					
INC					
ERD	0.15 [0.1962]				
AGE				-0.007 [0.1010]	

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.30 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Maximum Likelihood สมการที่ 16 - สมการที่ 20

ตัวแปร	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18	สมการที่ 19	สมการที่ 20
Constant	-5.70*** [0.0000]	-5.43*** [0.0000]	-2.40*** [0.0098]	-2.72*** [0.0087]	6.19*** [0.0001]
S1	0.68 [0.1398]	0.57 [0.2010]		0.56 [0.2720]	
S2	1.23*** [0.0094]	1.31*** [0.0049]	1.51*** [0.0044]		
S3	1.37*** [0.0063]	1.26*** [0.0089]	1.75*** [0.0018]	1.98*** [0.0022]	
S4	0.60 [0.2221]			1.03* [0.0616]	
S5	0.48 [0.2916]	0.58 [0.1943]	0.96* [0.0541]	0.69 [0.1881]	
S6	2.54*** [0.0000]	2.48*** [0.0000]	2.64*** [0.0000]	2.55*** [0.0000]	2.10*** [0.0018]
S7	1.32*** [0.0037]	1.37*** [0.0024]		1.62*** [0.0024]	2.04*** [0.0029]
S8	2.06*** [0.0000]	2.11*** [0.0000]	3.29*** [0.0000]	2.77*** [0.0000]	2.70*** [0.0002]
S9			0.47 [0.3394]	0.25 [0.6297]	
S10	0.49 [0.2738]	0.47 [0.2929]	0.46 [0.3387]		
KNL	1.75*** [0.0030]	1.78*** [0.0023]	2.18*** [0.0030]	1.92*** [0.0082]	
EDU					
FAM			-0.91*** [0.0000]	-0.98*** [0.0000]	-1.13*** [0.0001]
INC					-0.0003*** [0.0000]
ERD				1.02* [0.0904]	1.65* [0.0606]
AGE					
Log Likelihood	-70.15	-70.91	-60.03	-55.54	-35.04
McFadden R²	0.59	0.59	0.65	0.68	0.80

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

ตาราง 4.31 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)
โดยวิธีการ Marginal effects สมการที่ 16 - สมการที่ 20

ตัวแปร	สมการที่ 16	สมการที่ 17	สมการที่ 18	สมการที่ 19	สมการที่ 20
Constant	-1.35*** [0.0000]	-1.30*** [0.0000]	-0.54*** [0.0108]	-0.64*** [0.0100]	1.45*** [0.0000]
S1	0.16 [0.1385]	0.14 [0.2005]		0.13 [0.2727]	
S2	0.29*** [0.0083]	0.31*** [0.0042]	0.34*** [0.0028]		
S3	0.33*** [0.0056]	0.30*** [0.0081]	0.40*** [0.0012]	0.47*** [0.0017]	
S4	0.14 [0.2194]			0.24* [0.0596]	
S5	0.11 [0.2900]	0.14 [0.1920]	0.22** [0.0487]	0.16 [0.1854]	
S6	0.60*** [0.0000]	0.59*** [0.0000]	0.60*** [0.0000]	0.60*** [0.0000]	0.49*** [0.0028]
S7	0.31*** [0.0041]	0.33*** [0.0026]		0.38*** [0.0025]	0.48*** [0.0036]
S8	0.49*** [0.0000]	0.50*** [0.0000]	0.75*** [0.0000]	0.65*** [0.0000]	0.64*** [0.0003]
S9			0.11 [0.3419]	0.06 [0.6295]	
S10	0.12 [0.2730]	0.11 [0.2923]	0.10 [0.3376]		
KNL	0.42*** [0.0024]	0.43*** [0.0019]	0.50*** [0.0015]	0.45*** [0.0059]	
EDU					
FAM			-0.21*** [0.0000]	-0.23*** [0.0000]	-0.26*** [0.0001]
INC					-0.00007*** [0.0000]
ERD				0.24* [0.0893]	0.39* [0.0656]
AGE					

หมายเหตุ: 1. *, ** และ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

2. ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า P - Value

4.4.2 สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) โดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates: MLE) และเทคนิควิเคราะห์โดยวิธี Marginal effects นั้น พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ คือ ปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยวิธี Marginal effects จะพบว่า

1. ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการมีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28 – 42
2. ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21 - 47
3. ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 49 - 79
4. ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 - 48
5. ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์ มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 49 – 75
6. ผู้เสียภาษีที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 42 - 51
7. ผู้เสียภาษีที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 17 – 26
8. ผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูง มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 0.007 - 0.008